

İngiltere’de Akademik Kariyer

Doktora ve sonrası için tavsiyeler

(28 Ağustos 2019)

Dr A. Mesut Erzurumluođlu – Uzman Araştırma Görevlisi

Cambridge University/MRC Epidemiology Unit

nemli Not: Burada yazılanlar benim görüşlerim ve doktora öğrencilerine genel bir tavsiye kitapçığı olsun diye yazıldı. Spesifik soru(n)larınız için mutlaka hocalarınız ve tecrübeli arkadaşlarınızla iletişime geçin. Yanlış bilgiler varsa lütfen benimle irtibata geçin. Şimdiden teşekkürler!

İçindekiler

"Cambridge Üniversitesi'ne nasıl kabul aldın?"	3
Öğrencilere tavsiyeler	4
Doktora sürecinde nelere dikkat etmeliyim?	4
İngiltere'de akademik kariyer	8
CV ve 'Personal statement'	10
Mülakat anı, öncesi ve sonrası	12
Tez yazarken dikkat edilecekler	13
Makale yazarken dikkat edilecekler ve prosedür	13
Hocanızla ilişkiniz nasıl olmalı?	15
Spesifik problemler	16
Time management	16
Son tavsiyeler	17
Kısaca Cambridge Üniversitesi	18
Ben ne yapıyorum?	20
Doktora arayanlar için	21
Kontakt detaylarım	21
Bir istek	21

“Cambridge Üniversitesi’ne nasıl kabul aldın?”

Twitter’da gördüm sanırım: “Aynı soru sana üç defa sorulduysa bir blog yazısı yazma vakti gelmiştir”e benzer bir cümleydi. Ben de “Cambridge Üniversitesi’ne nasıl kabul aldın?” ve benzeri sorularla pek çok defa karşılaştıktan sonra birşeyler karalamaya karar verdim. Leicester Üniversitesi’nde çalışırken bunun onda biri dahi sorulmamıştı 😊 Bu tarz soruları cevaplarken de bu sorudan ziyade “Başarılı bir bilim insanı olmak için neler yapmalı?” sorusunu düşünüyorum. İngiltere’de yaşadığım ve fen bilimleriyle haşır-neşir olduğum için de verdiğim örnekler ister istemez bu ikisine odaklı oluyor – eğer sosyal bilimciyseniz ya da başka bir Batı ülkesinde çalışıyorsanız, bu bölümleri okumadan geçebilir ya da kendinize uyarlayabilirsiniz. Örneğin “R/Python dili öğrenin” yerine bir tarihçi olarak “İtalyanca/Latine/Arapça öğrenin” olarak okuyabilirsiniz yazdıklarımı.

Uzun bir yazı olacak ve daha çok **doktora öğrencilerine, doktorayı yeni bitirenlere ve akademik kariyer düşünen gençlere** yönelik yazacağım. Az da olsa İngilizce terimler kullanacağım ama merak eden herkes okuyabilsin diye elimden geldikçe azaltmaya çalıştım (Not: iyi derecede İngilizce bilmeyenlerin iyi üniversitelere girmesi, hasbel-kader girdiyse de oralarda tutunması zor). Okuyacağınız herşey benim şahsi düşüncelerim ve hiçbirine katılmak zorunda değilsiniz. Eminim yazdıklarım da hatalar ve eksikler olacaktır; bunları da bana bildirirseniz dökümanı hep beraber geliştirmiş oluruz. Katkıda bulunanlara da bir şekilde değineceğim. Şimdiden teşekkürler!

İlk olarak başlıktaki soru olan “Cambridge Üniversitesi’ne nasıl kabul aldın?” sorusunu kısaca cevaplayacak olursam:

- 1- En baştan beri hedeflerimi yüksek tuttum;
- 2- Kendimi devamlı geliştirmeye çalıştım ve bu doğrultuda bir CV (ve personal statement) oluşturdum;
- 3- Kendimi CV’mdede ve mülakatlarda iyi sattım, ve
- 4- Kismetimde Cambridge’de çalışmak varmış – yani doğru zamanda doğru yerdeydim

İlk üç cevabın altını doldurmaya çalışacağım bu yazıda. Buralara gelmek kolay olmadı ama zamanla bu işin de bir formülünün olduğunu keşfettim ve ‘doğru’ işleri yaparak şansımı %0’dan %50’lere çıkarttım. Siz de burada yazacaklarımın ışığında kendi durumunuzu gözden geçirip şansınızı yükseltebilirsiniz.

Tabi akademik dünya Cambridge’den ibaret değil ve birçok üniversitede dünya standartlarında bilim yapılıyor. Fakat – genel konuşacak olursam – Cambridge gibi üniversitelerde nispeten daha yüksek nitelikli bilim yapma imkanı var. Bunu da göz ardı etmemek lazım.

Önemli Not: Burada yazılanlar benim görüşlerim ve doktora öğrencilerine genel bir tavsiye kitapçığı olsun diye yazıldı. Spesifik soru(n)larınız için mutlaka hocalarınız ve tecrübeli arkadaşlarınızla iletişime geçin. Yanlış bilgiler varsa lütfen benimle irtibata geçin. Şimdiden teşekkürler!

Öğrencilere tavsiyeler

Bu bölümde on başlık altında bir doktora öğrencisi ya da yeni doktorasını bitirmiş birisi olarak nelere dikkat etmeniz gerektiğiyle ilgili kendi fikir ve tecrübelerimi paylaşacağım:

Doktora sürecinde nelere dikkat etmeliyim?

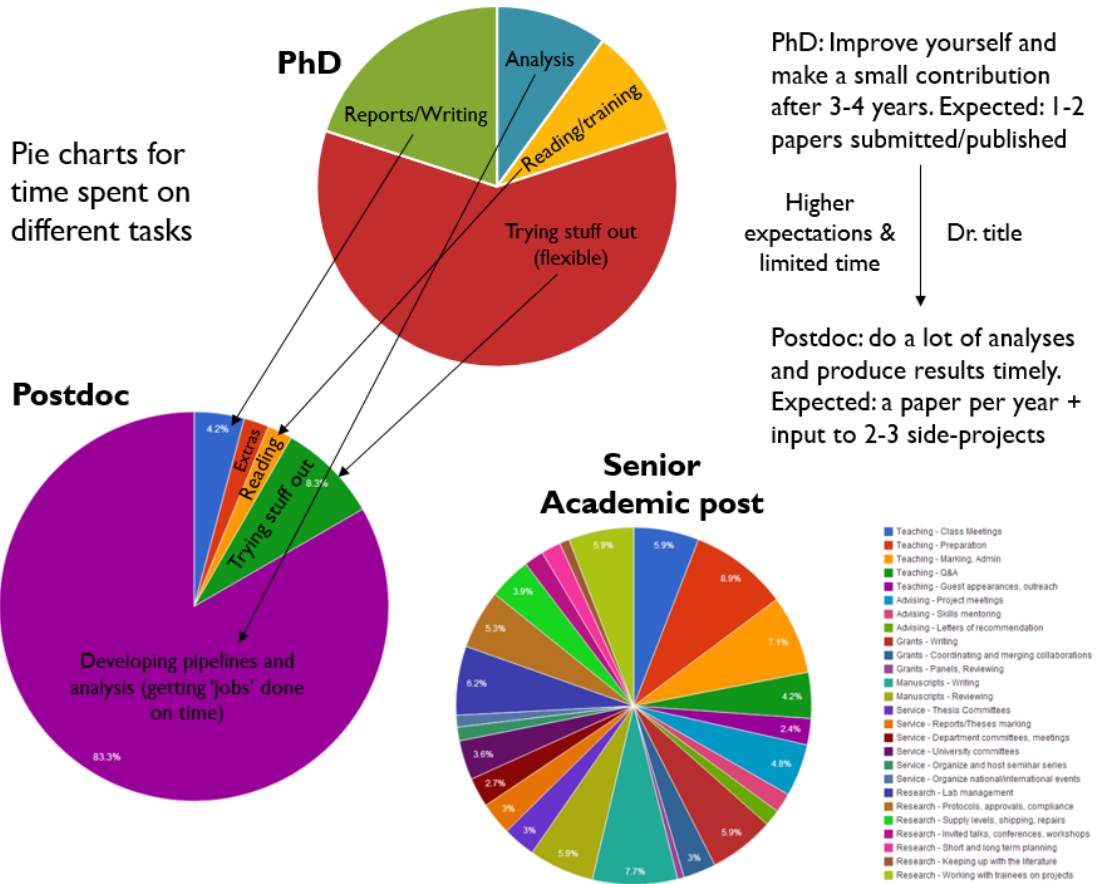
(My general comments on doing a PhD)

Doktoramı 2015 sonunda bitirdim. Bitirir bitirmez işim de hazırды. Geriye dönüp baktığımda “iyiki bunları yapmışım!” dediğim şeyler:

- 1- Günlük konuşma anlamında İngilizce ileri seviyedeydi – teknik İngilizce de geliştirmem zor olmadı. Her iki anlamda da İngilizcenizi geliştirmek için harcayacağınız her saatin faydasını görürsünüz. İngilizcesi çok iyi olan arkadaşlarım – araştırmalarının sonuçları iyi de olsa kötü de olsa – bir şekilde ortaya güzel bir tez çıkararak nispeten sorunsuz bir şekilde doktoralarını bitirdiler. Bunun için bol gazete/dergi/kitap okumanızı, aynı zamanda da telefonunuza bir podcast app’ı indirip (örnek: Android’de LBC Radio), sevdiğiniz birkaç podcasti devamlı dinlemenizi tavsiye ederim.
- 2- Coursera, Stanford Lagunita, FutureLearn gibi ücretsiz online ders veren siteleri (MOOCs) yalayıp yuttum. Genetik Epidemiyoloji alanında iyi olabilmem için çok iyi seviyede İnsan genetiği, Epidemiyoloji, Medikal istatistik, (R ya da Python) Programming ve Biyoinformatik öğrenmem gerekiyordu. Hepsisiyle ilgili kaliteli kurslar buldum internetten.
- 3- Hiçbir zaman başardıklarımı küçümsemedim, geldiğim yere ulaşmanın kolay olmadığını kendime hep hatırlattım. Bunu şu yüzden söylüyorum: ‘Impostor syndrome’ akademisyenler arasında büyük problem, üstesinden gelmek yıllarınızı alabilir.
- 4- “Doktora sonunda benden ne bekliyor?”un cevabını erken öğrendim: i) Aşağı-yukarı 50 bin kelimelik bir tez, ii) yayınlanabilecek kalitede en az 3 chapter, iii) literatüre hakim olduğunu gösteren bir Introduction chapterı, ve iv) makul bir şekilde başkalarının yaptığı çalışmaların yanırlarını görüp, eleştirebildiğini gösteren bir discussion chapterı
- 5- Spesifik araştırma konuyla ilgili hemen hemen herşeyi öğrenmeye çalıştım: Yeni çıkan makaleler, ‘review’lar, blog yazıları, hatta tweetler...
 - a. Eğer “ya *Hu nasıl yetişeyim herşeye?*” diyorsan büyük ihtimalle kendi ‘spesifik’ konunun (aims and objectives) ne olduğunu tam olarak bilmiyorsun. Gerekirse bunu hocanla konuş ve netleştir.
 - b. Mesela gözünden bir makale kaçtı ve birisi sana “*did you know about this paper?*” dedi. “*Hayır, görmedim*” yerine daha politik bir cevap olan “*Evet gördüm ve print ettim; ve dönüşte ilk okuyacağım makale olacak*” de. Politik cevaplarınız her zaman hazır olmalı
- 6- İlginç gördüğüm seminerlere katılmak için – farklı alanlarda olsalar ya da çok yoğun olsam dahi – zaman ayırdım. Sunucuların nasıl sunum yaptığını, güzel sunum yapanların nelere dikkat ettiklerini, kötü sunum yapanların yaptıkları hataları, zor sorulara nasıl cevap verdiklerini vs. gözlemlerim.
 - a. Örneğin iyi sunum yapanların en baştan güler yüzlü olduklarını ve rahat göründüklerini gözlemlerim – içten heyecanlı olsalar dahi. Sunucu rahat olunca dinleyenler de rahatlıyor ve ortaya güzel bir sunum çıkıyor
 - b. Ben de özellikle başlangıçta söyleyeceğim ilk birkaç cümleye iyi çalışıp, hep sunumlarıma sağlam bir giriş yapmaya özen gösterdim – ilk dönemlerimde çok heyecanlı olsam da. İyi başlayınca sen de rahatlıyorsun, devamı da geliyor

- c. Farklı alanlardan insanları dinleyince bilim dünyasının nereye gittiğini de daha iyi resmediyorsun kafanda ve senin çalıştığın konunun da önemi ve potansiyelini anlıyorsun

- 7- Vivamdan çok önce *'It's a PhD, not a Nobel prize: how experienced examiners assess research theses'* makalesini ve benzer makaleleri okudum ([Link](#)). Bu makale sayesinde vivama davet edeceğim hocalarla ilgili fikrim değişti. Başta kolay sorular sorsunlar diye *"viva konusunda tecrübesiz, genç hocaları çağırayım"* diye düşünürken, çok tecrübeli Hocaları çağırmaya karar verdim. Sebebi de makalede geçen bir cümle: *"Tecrübeli hocalar çok fazla tez okuduklarından, seninkinden daha kötü bir tezi okumuş ve geçirmiş olma ihtimalleri çok yüksek."* Akıl akıldan üstündür gerçekten de...
- 8- İngilizlerin güzel bir atasözü var: *"First impression is last impression"* (ilk izlenim, son izlenimdir!) – ve bunun İngiltere’de hayatın her alanında doğru olduğunu gördüm. Bundan dolayı bir sunuma başlamadan önce güler yüzlü ve rahat görünmeye, ilk slaytlarımın ve söylediklerimin hep basit ve anlaşılabilir olmasına, yazdığım makalelerin ilk paragraflarının mükemmel olmasına, tezimin bilhassa ilk sayfalarının gramer olarak doğru ve estetik görünmesine vs. dikkat ettim. Bunun tekrar tekrar altını çizeceğim
- 9- Hocamla aram çok iyiydi. Mutlaka hocanızla çok iyi bir ilişkiniz olsun. Çünkü o insanların referans mektupları ve yardımlarına – belki de hayat boyu – ihtiyacınız olacak
- 10- Doktoramda, *"bir-iki fazladan makalem olsun"* diye dahi, kesinlikle sıradan bir araştırma görevlisi gibi çalışmadım – vaktinizi harcama oranlarınız alttaki 'Postdoc'a değil, 'PhD' pie chart'ına benzesin bence. Doktorada kendinizi geliştirmek için vakit ayırmazsanız, çok hızlı ilerleyen alanlarda kendinizi bir anda gerilerde bulabilirsiniz – rekabetin hızlanarak arttığı bu dönemde de iş bulmanız daha da zorlaşır

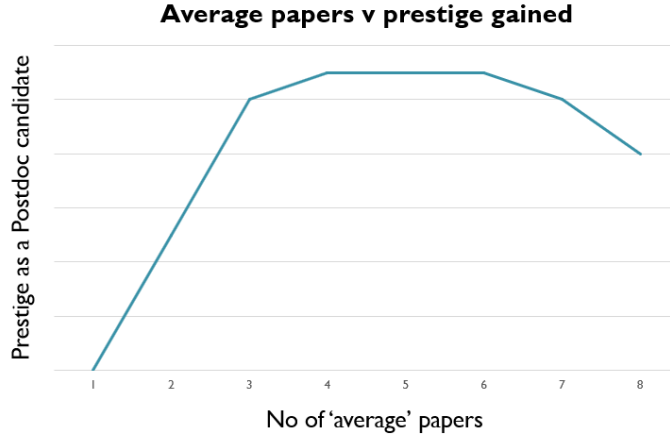

Source URL for bottom two (adapted) figures:
http://www.vandermeerlab.org/Mvdm_SoYouWantToBeAnAcademic.pdf

Önemli Not: Burada yazılanlar benim görüşlerim ve doktora öğrencilerine genel bir tavsiye kitapçığı olsun diye yazıldı. Spesifik soru(n)larınız için mutlaka hocalarınız ve tecrübeli arkadaşlarınızla iletişime geçin. Yanlış bilgiler varsa lütfen benimle irtibata geçin. Şimdiden teşekkürler!

11- İyi bir dergide bir makale dahi yayınlamanın önemini çabuk anladım. Yine de çıkan sonuçlarınız çok iç açıcı olmasa da bir-iki vasat dergide makale yayınlamaya çalışın –çünkü makale yazabildiğinizi somut şekilde destekleyen en önemli kanıt yine makalelerin kendisi.

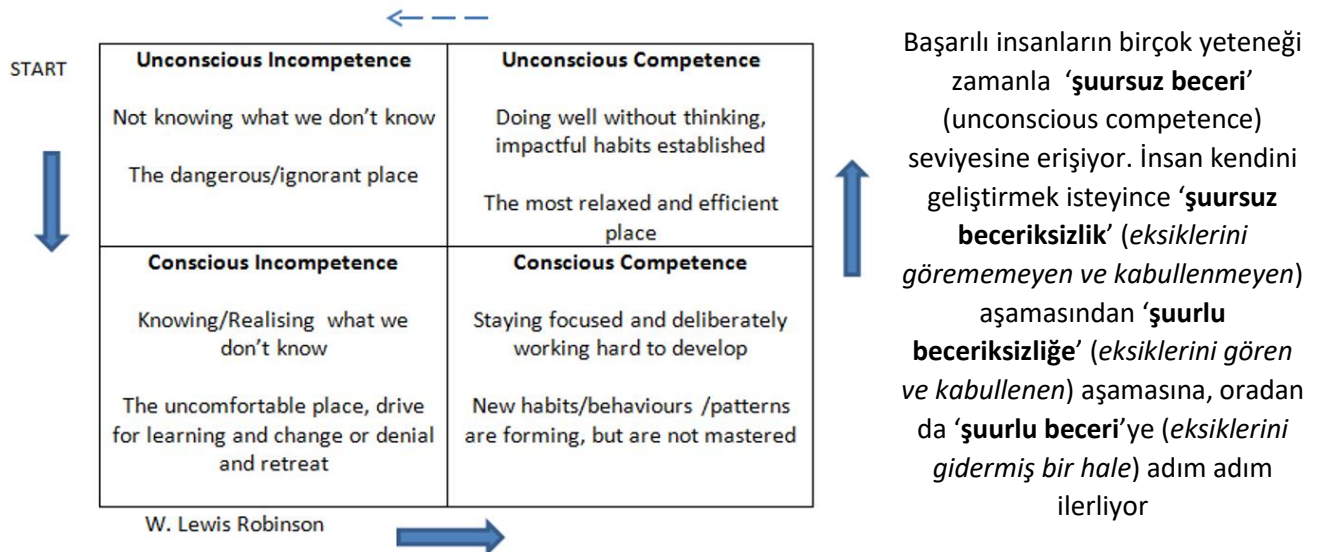
Fakat işin cılkını da çıkarmayın ve devamlı vasat makale yayınlamaktan uzak durun.

- Always aim for a high-impact paper!
 - If not lucky enough, then try publishing 1-2 'average' papers before finishing your PhD
 - Shows that you can write papers but also 'start-and-finish' a project (very important skill!)
 - But don't over-do it! It'll give the impression that you're an 'average' scientist and you're happy to be one

Benim tecrübeme göre ilk birkaç makale, vasat dahi olsa, doktorasını yeni bitirmiş birisine hiç makalesi olmayan birisine nazaran çok büyük avantaj sağlıyor. Fakat bu tarz makaleler arttıkça prestijden çok ters etki yapıyor. Sizin 'sıradan' görünmenize sebep olabilir. Artık sonraki makaleleriniz için biraz daha sabırlı davranıp, gerekirse uyumlu birkaç analizi birleştirip, prestijli bir dergide çıkmasını sağlayın.

12- Kaliteli bir iş çıkarmak için sabretmek gerekiyor. İnsan '*doğru işleri yapayım*' diye başta kendini zorlayınca, zamanla kaliteli iş çıkarmak insanın fitratı haline geliyor ve birçok şeyi artık refleks olarak, farkında dahi olmadan yapıyorsunuz – 'şuursuz beceri/yetenekler' haline geliyor birçok özelliğiniz.

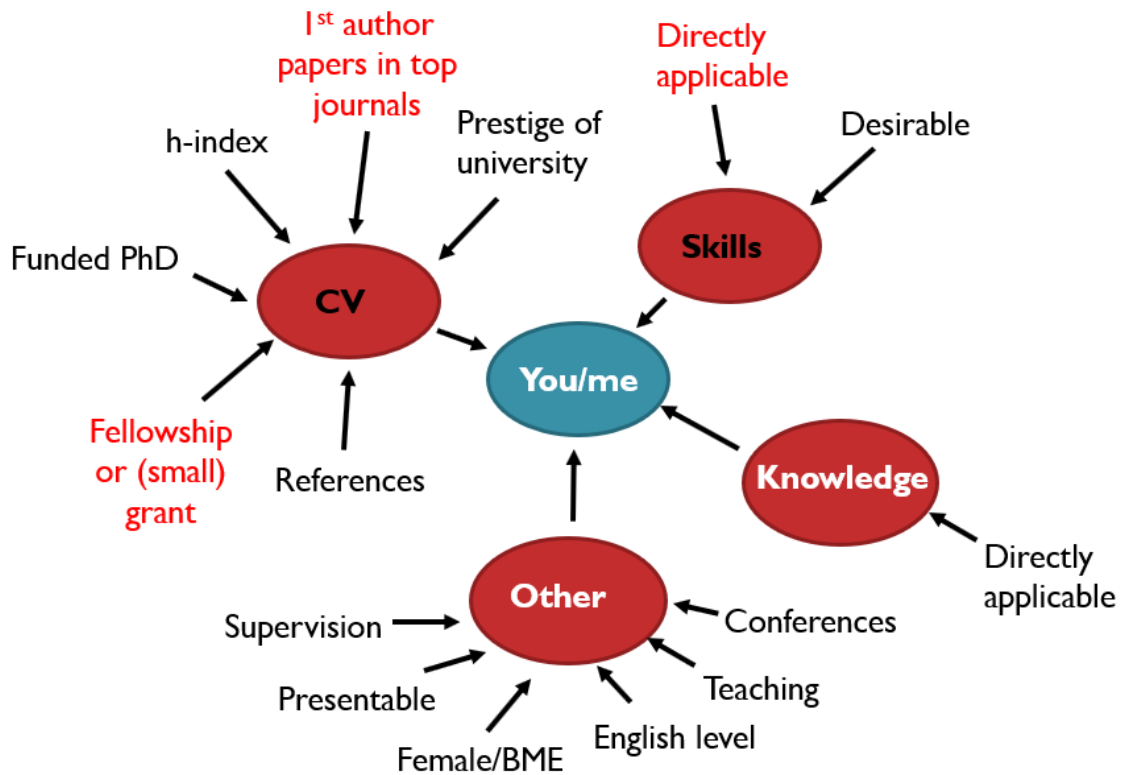

Önemli Not: Burada yazılanlar benim görüşlerim ve doktora öğrencilerine genel bir tavsiye kitapçığı olsun diye yazıldı. Spesifik soru(n)larınız için mutlaka hocalarınız ve tecrübeli arkadaşlarınızla iletişime geçin. Yanlış bilgiler varsa lütfen benimle irtibata geçin. Şimdiden teşekkürler!

Doktora sonrası için

- 13- Doktora sonrası ne yapmak istediğime ve hangi projelerde çalışmak istediğime neredeyse bir sene önceden karar verdim
- Örnek: **Wellcome Trust Basic Science Career Tracker** (2013) ve [MRC Interactive career framework](#)'e bakıp, İngiltere'deki sistemi ve akademide hangi opsiyonların açık olduğunu öğrendim
 - Projeler için hangi siteleri karıştırdığımla ilgili aşağıdaki 'İngiltere'de akademik kariyer' bölümünde detaylar mevcut
- 14- Hocamla ve diğer başarılı arkadaşlarımla oturup, doktora sonrası için fikirlerimi aldım
- 15- Doktora sonrası 'fellowship'lere başvurmayı düşündüğümünden, onların 'deadline'larını vs. takip ettim
- Doktoramın sonuna doğru bir fellowship başvurusu yaptım ve sonunda başvurduğum fonu alamamam da, bu işlerin ne kadar rekabetli olduğunu ve nasıl işlediğini öğrenmiş oldum
 - Bakınız: [Wellcome Trust fellowships](#) & [MRC fellowships](#)

*Your 'worth' as a early career researcher

*from funder/expert panel/PI's view

Doktorasını yeni bitirmiş arkadaşlarımla en büyük yanlışlarından biri makale sayıları az olduğu için işe giremediklerini düşünmeleri. Oysa kazandığınız spesifik yetenekler, kendinizi nasıl sattığınız ve 'kimleri tanıdığınız' en az makaleler kadar önemli çoğu kez. Doktorasını bitirdiğinde makalesi olmasa da işi hazır olan arkadaşlarımla vardı Leicester'de – öyle yabana atılır bir grup da değildi. İngilizce bir blog yazım var bu konuda: [Calculating the worth of an academic](#) ([Link](#))

İngiltere’de akademik kariyer (Academic progression in the UK)

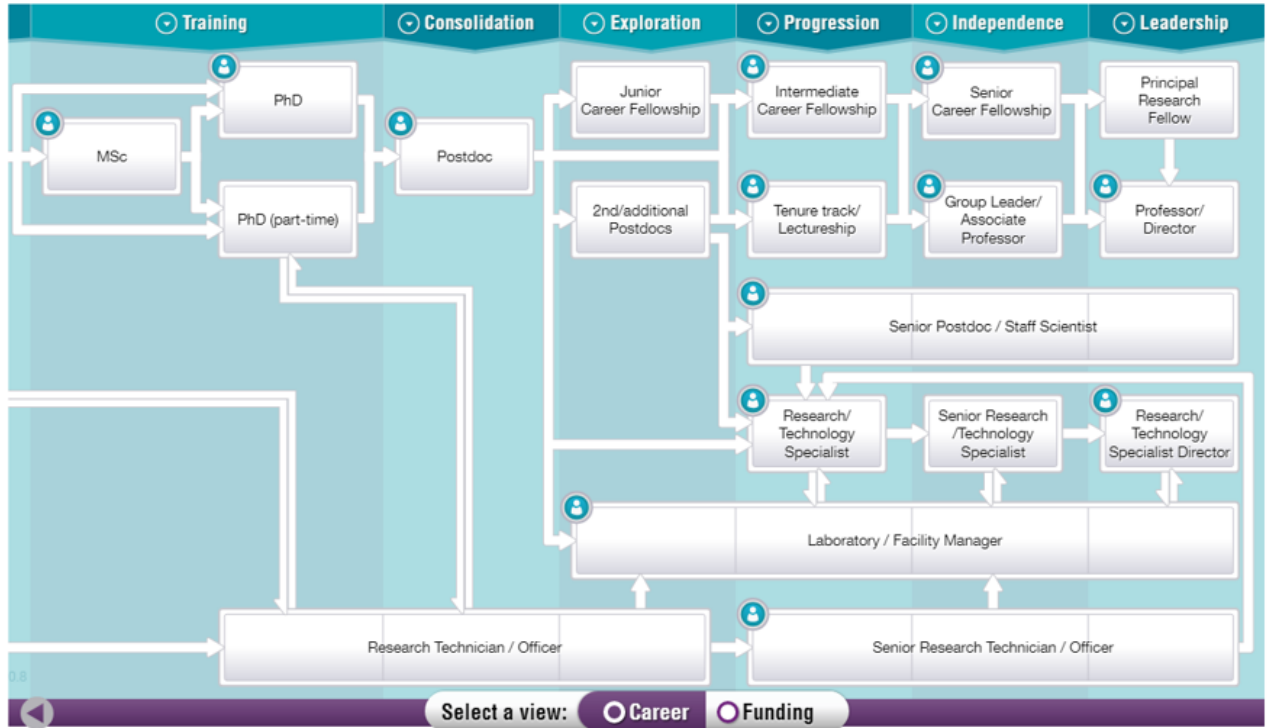
Anahtar kelimeler: i) Postdoc/Research Associate: Doktora sonrası hocasının proje fonuyla çalışan araştırma görevlisi; ii) Lectureship: (Yardımcı Doçent seviyesinde) Öğretim görevlisi; iii) Fellowship: Doktora sonrası kendi fonuyla çalışan araştırma görevlisi; iv) Research Assistant: Hocasının proje fonuyla çalışan asistan (nispeten düşük maaşlı araştırma görevlisi)

İngiltere’de Türkiye’deki ‘Öğretim görevlisi -> Doçent -> Profesör’ paradigmasının dışında sırf araştırma yaparak ilerlemenin yolları da var (alttaki şemaya bakınız). Benim de bir ‘Senior Research Associate’ olarak seviyem bir lecturer’la maaş ve kıdem olarak aynı ama ben bir lecturer gibi lisans öğrencilerine ders vermiyorum, sınav kağıdı okumuyorum, üniversitenin gerekli-gereksiz toplantılarına katılmıyorum... Benden tek beklenen araştırma yapmam ve makale yayınlamam.

Explore career and funding options - Interactive career framework

The framework gives information on possible options for careers^{ca} and funding^{ca} in biomedical research within academia and/or industry.

Career view: the roles and routes displayed are illustrative and not exhaustive. **Funding view:** opportunities from eight funders are listed within the framework.

URL: <https://mrc.ukri.org/skills-careers/interactive-career-framework/>

Doktora-sonrası iş başvuruları için:

Nerelere bakmalıyım? Departmanda paylaşılan emailer, Twitter, Findapostdoc.com, jobs.ac.uk

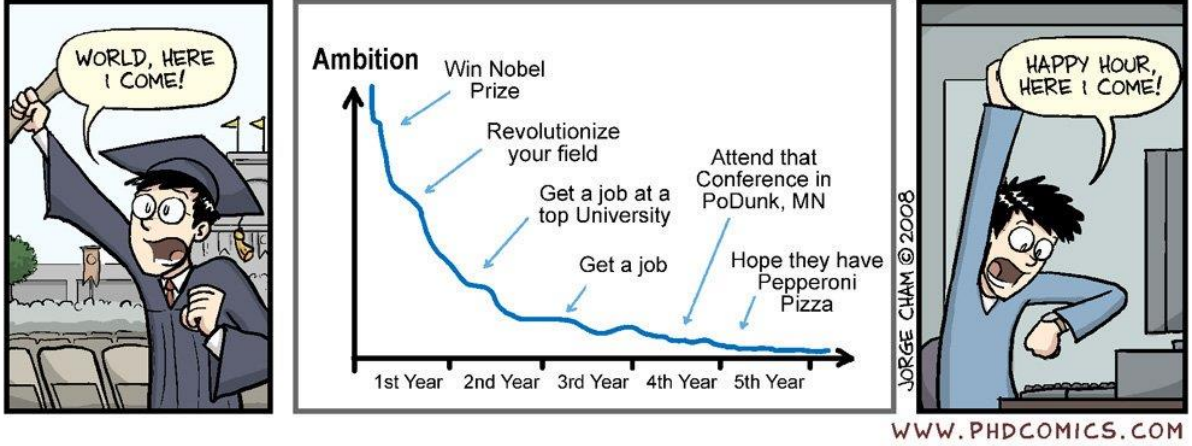
Ne zaman bakmalıyım? Tezinizi teslim etme tarihinizden en az 3 ay önce işlere başvurmaya başlayın

Hangi iş/projelere başvurmalıyım? (i) Öncelikle senin yeteneklerinle ölçüşen ama aynı zamanda kendini geliştirmene yardımcı olacak işler, (ii) ≥2 yıl kontrat – finansal stabilite önemli,

Önemli Not: Burada yazılanlar benim görüşlerim ve doktora öğrencilerine genel bir tavsiye kitapçığı olsun diye yazıldı. Spesifik soru(n)larınız için mutlaka hocalarınız ve tecrübeli arkadaşlarınızla iletişime geçin. Yanlış bilgiler varsa lütfen benimle irtibata geçin. Şimdiden teşekkürler!

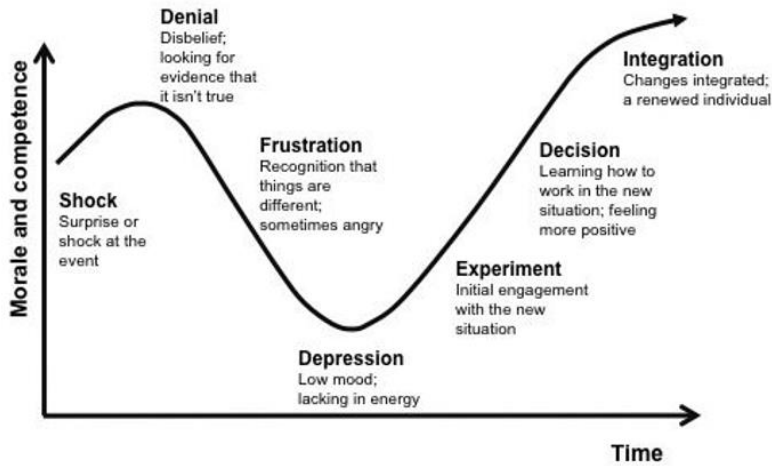
(iii) Yaşayacağın şehre göre iyi bir maaş – ilk başladığımda aldığım maaş Leicester için çok iyiydi ama Manhattan için kesinlikle değil – insan gibi yaşamak da önemli, (iv) “Prestijli dergilerde makale yayınlatabilir miyim?”, (v) Grubun büyüklüğü – özellikle çok büyük gruplarda adam yerine konmayabiliyorsun, ve (vi) Yaşayacağın şehrin güzelliği/uygunluğu – akıl sağlığı ve sosyalleşme için önemli. Başvurabildiğin kadar işe başvur; CV’ni yollayabildiğin kadar ilgili hocaya yolla – çünkü doktora-sonrası ilk dönemde öncelik işsiz kalmamak olmalı. Birden fazla kabul alırsan, aralarından en beğendiğin projeyi, seninle en çok ilgilenen hocanın teklifini kabul edersin.

YOUR LIFE AMBITION - What Happened??

Hepimizin geçtiği evreler 😊 Akademik dünyanın beklediğimiz gibi olmadığını çok çabuk anlıyoruz; ve hiçbirimiz kolay gelmiyoruz geldiğimiz yerlere. Motivasyonunuzu kaybetmemenin yollarını arayın mutlaka. Bu konuda Phdcomics.com ve benzeri siteler insanın çok işine yarıyor

The Kübler-Ross change curve

Başınıza sizi sınırlendiren, üzen ya da moralinizi bozan birşey geldiğinde aklınıza gelmesi gereken resim: Kübler-Ross değişim eğrisi. Örneğin makalenize kötü dönüşler geldi dergiden: Ağlayıp-sızlamak, hatta “gerizekalılar! Siz ne bilirsiniz!” demek yerine, makaleyi birkaç gün bir kenara bırakıp, sakın bir kafayla dönmeyi başarabiliyorsanız, emin olun makalenin sonunda çok daha iyi bir hale geldiğini göreceksiniz. Bu aşamaları en çabuk şekilde geçebilenler, en başarılı insanlar oluyorlar – çünkü birçoğumuz takılıp kalıyoruz ‘ilk şoku atlatamama ve eksikleri kabullenmeme’ aşamasında.

Önemli Not: Burada yazılanlar benim görüşlerim ve doktora öğrencilerine genel bir tavsiye kitapçığı olsun diye yazıldı. Spesifik soru(n)larınız için mutlaka hocalarınız ve tecrübeli arkadaşlarınızla iletişime geçin. Yanlış bilgiler varsa lütfen benimle irtibata geçin. Şimdiden teşekkürler!

CV ve 'Personal statement'

(Structuring your academic CV & writing a good personal statement)

Akademide ilerlemek için kendinizi çok iyi derecede geliştirmeniz yetmiyor maalesef – kendinizi iyi satmayı da öğrenmelisiniz. CV ve personal statement bu aşamada devreye giriyor.

Kısaca, akademik kariyerinizin kalem-kalem yazılmış haline CV, başvurduğunuz iş için özel yazılmış 1-sayfalık özgeçmişinize de 'Personal statement' diyebiliriz. Doktora sonrası işlere başvurduğunuz için, CV'nizin rakiplerinize nazaran doluluğu kadar, 'personal statement'ınızda kendinizi nasıl sattığınızı da önemli. Tabi bunları derken aklınıza "şöyle uçarım, böyle kaçarım" tarzı soyut söylemlerden çok, "aradığınız üzere şöyle-şöyle yeteneklerim var, bunları da CV'mde de bahsettiğim şu makalemde görebilirsiniz" tarzı somut cümleler gelsin.

Bu konuda da tavsiyelerim olacak:

- 1- Öncelikle akademik bir CV hazırladığınız için makale ve konferanslarınız herşeyden önce gelmeli. Çünkü elinizdeki en somut deliller onlar.

Benim CV'mi aşağıdaki linkten bulabilir ve bir taslak olarak kullanabilirsiniz:

cambridge.academia.edu/AMesutErzurumluoglu/CurriculumVitae

- 2- Personal statement'ınız 1 sayfayı gerekmedikçe geçmemeli ve bu bir sayfada CV'nizde altını çizmek istediğiniz şeylerden ve kısaca kendinizden bahsetmelisiniz. Genetik Epidemiyoloji alanında çalışmak isteyenlerle kendi dokümanımı paylaşabilirim. Bana m.erez@hotmail.com'dan ulaşabilirsiniz. Benim personal statement'im aşağıdaki paragraflardan oluşuyor:

Paragraf 1: 'Why you've chosen this field/neden bu alanda calismayi tercih ettiniz?'in cevabını verin. Bu sayede ne kadar istekli (enthusiastic) olduğunuzu somut bir şekilde gösterin.

Paragraf 2-3: 'The skills you'd like to underline and why they're relevant/CV'nizde altını çizmek istediğiniz yeteneklerinizden bahsedin

Paragraf 4: 'What sets you apart from others/seni başkalarından ayıran özellikler'den bahsedin

Örnek: Ben bir data scientist olarak doktoramda laboratuvarında çalışmış olmamı önemli bir 'ayırıcı özellik' olarak kullanmıştım – bu sayede kullanacağım datanın laboratuvarında nasıl oluşturulduğunu bildiğimden bahsetmiştim başvurumda ve mülakatta

Paragraf 5: "Why you chose this group and project/Neden bu grubu ve projeyi seçtiniz" – son olarak da grubu, projeyi ve grup liderini övün

- 3- CV ve 'Personal statement'ınızı mutlaka hocanıza ve tecrübeli arkadaşlarınıza gösterin. En önemli makalelerinizi en başa alın ve neden önemli olduğuyla ilgili kısa bir cümle yazın. Bu makalelerdeki rollerinizden de bahsedin – özellikle çok yazarlı bir makaleyse
- 4- CV'nizde ilginç ve uygun görüneceğini düşündüğünüz iş tecrübelerinizi vs. ekleyin ve personal statementınızda bunların size nasıl yardımcı olacağından bahsedin.
- 5- CV'nize eklenebilecek diğer başlıklar: Yaptığınız konferans-dışı önemli sunumlar, önemli yetenekleriniz (örnek: R programming, "şu programı/teknik kullanabiliyorum"), peer-reviewing, ufak-tefek de olsa kazandığınız (konferans/workshop) bursları, katıldığınız önemli

- kurslar, verdiğiniz dersler, birkaç aylığına dahi olsa süpervizörlüğünü yaptığınız öğrenciler, akademik gruplara üyeliğiniz, kazandığınız ödüller
- 6- Başvuru yapmadan önce ilgili hocaya bir email atmanın faydasını da çok gördüm bugüne kadar:

Dear Prof/Dr. Xyz;

I am very interested in the post you are advertising, but I was wondering (i) whether there were any training opportunities and (ii) how collaborative the group is.

My CV and personal statement are attached.

Kind regards.

Mesut

Relevant Skills

- Data analysis/management
 - Strong Python and R programming skills → 1
 - Experienced Bioinformatician → 2
 - UNIX/Shell scripts
 - Genotyping data
 - GWAS array
 - Deodorant-use GWAS (n=10k) → 1-4, 7
 - Population genetics/haplogroups – below
 - Exome-chip – rare coding variants (Erzurumluoglu et al, 2018)
 - Four smoking behaviour-related traits (n= up to 620k) → 1-7
 - NGS data
 - Whole-exome sequencing
 - Primary ciliary dyskinesia (Alsaadi & Erzurumluoglu et al, 2014) → 1-4
 - Papillon-Lefevre syndrome (Erzurumluoglu et al, 2015) → 1-4
- Population genetics
 - Haplotypes
 - Fine-mapping method: HAPRAP (Zheng et al, 2017) → 1-5, 7
 - Haplogroups
 - Interaction between Y-DNA haplogroups & Psychiatric disorders → 1-5, 7
 - Howe et al, 2017
 - Interaction between Y-DNA haplogroups & obesity-associated SNPs → 1-5, 7
 - Erzurumluoglu et al, 2018

Personal statement'ımı yazmadan önce başvurduğum grubun hangi yetenekleri önemsediklerinin listesini yapar, ona göre yazardım ilgili paragrafları (yukarıdaki 2-4ncü paragraflar). Mülakatlara da böyle bir listeyle giderdim ve yeteneklerimin yanına onların iş ilanında kullandıkları rakamları/kodları kullanırdım.

Mülakat anı, öncesi ve sonrası

(Pre-, intra- & post-interview)

CV ve Personal statementınızda doğru işleri yaptıysanız, mülakata çağrılma olasılığınız yüksek olacaktır. Bunu söylemek bile gereksiz ama mülakatlara çok iyi hazırlanmanız gerek. Umarım aşağıdakiler yardımcı olur:

- 1- *“First impression is last impression”* – bunu unutmayın!
- 2- Sizden bir sunum yapmanızı rica ettilerse, uzunluğunu, içeriğini vs. mutlaka öğrenin ve söylenene harfiyen uymaya çalışın. Bana kalırsa giriş kısmını kısa tutup, direk yaptıklarınızdan bahsedin ve bunların – eğer işi alırsanız – size nasıl yardımcı olacağından bahsedin
- 3- Eksiklerinizden mümkün oldukça bahsetmeyin. Hele doktora hocalarınızla yaşadığınız problemlerden kesinlikle bahsetmeyin – hatta seni *“ya Hu bilim insanlarının tartışması normaldir – az da olsa tartışmışsınızdır”* deyip, kıskırtmalar dahi... Cevap: *“Çok bir problem yaşamadık!”*
- 4- Hazırlıklı gidin: Son makalelerini okuyun. *“Ne arıyorlar?”* ve *“Bende bulunan yetenekler”* listesi oluşturun:

What they're looking for

Essential: Strong programming skills

Essential: Use bioinformatics tools

Essential: Solid statistical background

Essential: Genetic knowledge

Essential: Write papers/grants

Essential: Present results/attend conferences/Public engagement

Desirable: Epidemiology knowledge

Desirable: Supervise and teach

- 5- Grubu övmek için bir-iki cümle hazırlayın: *“I read your papers...”* – makalelerinin ne kadar önemli olduğundan vs. bahsedin; *“I want to be involved in cutting-edge projects...”*; *Importance of trait/disease; Impact (e.g. clinical trials); Training opportunities...*
- 6- Samimi şekilde bu işi isteyin – *“iş arıyorum abi”* modu çok sırtıyor.
- 7- Soru kısmı geldiğinde soruları tekrar ederek doğru anladığınızdan emin olun. Unutkan birisiyseniz soruyu yazın ki konuşmanızın yarısında soruyu unutmayın. Cevaba girmeden önce mutlaka derin bir nefes alın; acele etmeyin. *“Bir analize nasıl başladın?”* ya da *“Şu terimi halktan bir insana nasıl anlattırın?”* gibi spesifik olmayan, cevaplama zor sorulara cevap hazırlayın.
- 8- İş alamazsanız, kendinize *“neleri daha iyi yapabiliyordum?”* diye sorun ve yolunuza devam edin. Unutmayın ki ‘rakibiniz kimdi?’ bilmiyorsunuz – belki de sizden yıllarca fazla tecrübesi vardı ve bu seviyeye gelmeniz bile büyük başarıydı. Bu yüzden *“iyi bir tecrübe kazandım”* nazarıyla bakıp, moralinizi bozmayın. Abartmıyorum; yüzlerce başvurusu geri çevrilmiş bir tanıdığım şu anda alanındaki en ünlü hocalardan biri.
- 9- Aşağıdaki saçma-sapan, ama neredeyse her zaman sorulan sorulara diplomatik cevaplar bulun: *Where do you see yourself in 5 years? What do you expect from your supervisor? What's the thing you least look forward to in your workplace?* – İlk soruya şöyle bir cevap verdiğimi hatırlıyorum Cambridge’de şu anki işimin mülakatında: *“If I get the job, my main focus will be to do my best in the current job and publish papers of the highest quality. As time passes, I will be looking to apply for fellowships/grants and contribute to the group financially too.”*

Tez yazarken dikkat edilecekler

(Writing a PhD thesis)

Bu konuda o kadar çok blog yazısı, soru-cevap forumları ([Quora](#) çok faydalı bu konuda) ve makale var ki, ekstra birşey eklemek istemiyorum. Yalnız şunu belirtmekte fayda var: Her üniversitenin kendi taslağı ve prosedürü var. Bunları bir an evvel öğrenin. Ayrıca aynı grupta sizden önce doktorasını bitirmiş birisinin tezini bulun ve ondan çalmadan, faydalanabileceğiniz kadar faydalanın. Son olarak, hocalarınıza chapterlarınızı en az 3 defa **sesli** okuduktan ve düzelttikten sonra yollayın.

Makale yazarken dikkat edilecekler ve prosedür

(Writing and publishing papers)

Dünyanın en akıllı insanı dahi olsanız, makale yazmadıysanız, keşfedilmemiş bir hazine olarak kalırsınız. Bu konuyla ilgili de çok yazı olduğu için fazla birşey eklemekten sizi onlara yönlendireceğim.

EDITORIAL

Ten simple rules for structuring papers

Brett Mensh^{1,2}, Konrad Kording^{3,4*}

1 Optimize Science, Mill Valley, California, United States of America, **2** Janelia Research Campus, Howard Hughes Medical Institute, Ashburn, Virginia, United States of America, **3** University of Pennsylvania, Philadelphia, Pennsylvania, United States of America, **4** Northwestern University, Evanston, Illinois, United States of America

* koerding@gmail.com

Rules 1-4

principles that apply to all parts of a paper (grants or posters)

Rules 5-8

apply to the main components of a paper

Rules 9-10

provide guidance on the process itself

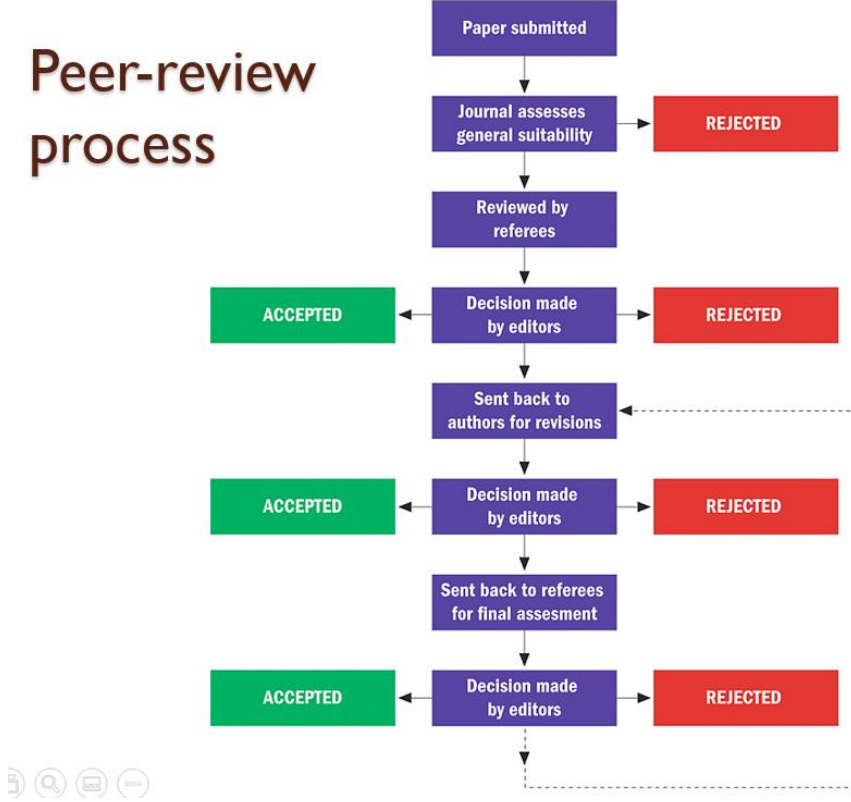
Fen bilimciler için tavsiye edeceğim bir makale: Mensh & Kording, 2017 ([Link](#))

Bir de blog yazısı önereyim: Five common writing mistakes new scientists make ([Link](#))

Tabi makaleyi yazdıktan sonra hangi dergiye göndereceğiniz de çok önemli. Bu konuda hocanıza danışmadan önce kendi araştırmanızı yapmanız için bu kısmını kısaltacaktır. Bir makalenin yazılmaya başlamasından iyi bir dergide çıkması arasında en az bir sene var. Bol sabır dilerim!

Bu iki dokümanda da yazarlar ve peer-reviewerlar için tavsiyeler var. Her ikisini de okumanızı tavsiye ederim. **Introductory guide for authors** ([Link](#)) ve **Introductory guide for reviewers** ([Link](#))

Peer-review process

İyi bir dergiye gönderilmiş bir makalenin yayınlanması için geçmesi gereken prosedür

“Makaleyi yazdım, yolladım” demekle de iş bitmiyor maalesef. Makalenizin gerekli bilim insanlarına ulaşması ve daha fazla atıf alması için bazı şeyleri yapmanız lazım:

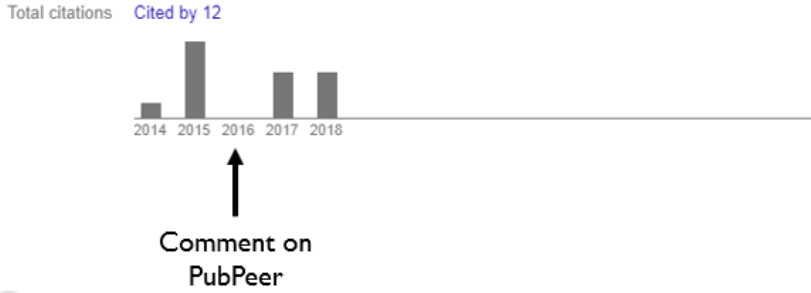
- 1- Doğru (ve/ya da ünlü) dergi herşeyin başı
- 2- Alanınızda çalışan insanların makalelerine atıfta bulunmak – bu sayede onların da haberi olacaktır sizin makalenizden
- 3- Konferanslarda makalenizi sunmanız lazım
- 4- Makalenizin ‘Open access’ olması için üniversitenizden fon isteyin ki herkes makalenize ücretsiz ulaşabilsin
- 5- Makalenizi sosyal media (Twitter, ResearchGate vs.) hesabınızda paylaşmanız önemli
- 6- Bu tartışmalı olsa da bence yapmanızda zarar yok: Alanınızdaki başka makaleleri ‘peer-review’ edip, eğer **uygunsa** ve görmedilerse, kendi makalenizin sonuçlarından da bahsetmelerini istemelisiniz
- 7- Makalenizde başka yazarlar varsa, onlardan da makalenin reklamını yapmalarını rica etmelisiniz. Baska gruplarla kolaborasi yaparsanız ve onların makaleden haberi yoksa, toplantılarınızda makalenizden bahsetmelisiniz
- 8- Alanınızda (arXiv, BioRxiv gibi) ‘pre-print’ servisleri varsa, mutlaka kullanmaya çalışın. Bu sayede makaleniz yayınlanmadan birçok insan tarafında okunabilir, hatta atıf alabilir
- 9- PubPeer ve Publons gibi websitelerde artık başka makalelere yorum yazabiliyorsunuz. Uygun gördüğünüz makalelerin altına – sizin bulduğunuz sonuçlarla örtüşüyor ya da örtüşmüyor – kendi makalenizle ilgili bilgi yazabilirsiniz.

Benim de bir makalemi birçok insan görmezden geliyordu – başka bir grupla aynı anda aynı buluşu yapmamıza rağmen. Tek fark onlarınki daha prestijli bir dergide çıkmıştı. Ben de

PubPeer’den diğerk makalenin altına “*bizim makalemiz de onların buluşlarını bağımsız bir şekilde replike ediyor*”a benzer bir yorum bıraktım. 2016’da hiç atıf almayan makalem 2017 ve 2018’de üçer atıf aldı (alttaki resim Google Scholar hesabımdan).

Nonsense mutation in coiled-coil domain containing 151 gene (CCDC151) causes Primary ciliary dyskinesia

Authors	Muslim M Alsaadi, A Mesut Erzurumluoglu, Santiago Rodriguez, Philip Al Guthrie, Tom R Gaunt, Hager Z Omar, Mohammad Mubarak, Khalid K Alharbi, Ammar C Al-Rikabi, Ian NM Day
Publication date	2014/12
Journal	Human Mutation
Volume	35
Issue	12
Pages	1446-1448
Publisher	Wiley
Description	Primary ciliary dyskinesia (PCD) is an autosomal-recessive disorder characterized by impaired ciliary function that leads to subsequent clinical phenotypes such as chronic sinopulmonary disease. PCD is also a genetically heterogeneous disorder with many single gene mutations leading to similar clinical phenotypes. Here, we present a novel PCD causal gene, coiled-coil domain containing 151 (CCDC151), which has been shown to be essential in motile cilia of many animals and other vertebrates but its effects in humans was not observed until currently. We observed a novel nonsense mutation in a homozygous state in the CCDC151 gene (NM_145045.4:c.925G>T;p.[E309*]) in a clinically diagnosed PCD patient from a consanguineous family of Arabic ancestry. The variant was absent in 238 randomly selected individuals indicating that the variant is rare and likely not to be a founder mutation. Our finding also ...

Hocanızla ilişkiniz nasıl olmalı? (Dealing with your supervisor)

İngiliz kültürü bizim kültürümüzden çok farklı. Bu da birçok arkadaşı negatif etkiliyor. Uzun yıllar buralarda yaşamamış ve İngilizlerle haşır-neşir olmamış bir insanın bu zorluğu aşması için İngiliz kültürünü anlamaya özel çaba göstermesi lazım. Bu konuda da bir sürü yazı var internette – benim blog yazım da dahil: İngiliz kültürüne dair gözlemlerim ([Link](#)).

Bir şeyi söylemeden geçemeyeceğim: Hocanızın tonlarca işi var; bu yüzden “benimle hiç ilgilenmiyor” diye sızlanmak yerine, siz ona gidin – her defasında hazırlığınızı sağlam yaparak. Ne söyleyeceğinizi önceden hazırlayın ve fazla vakit harcamadan kalem-kalem ilerleyin. Hocanız sizi eleştirdiyse yukarıda bahsettiğim ‘Kübler-Ross eğrisi’ aklınıza gelsin ve ya “tamam, haklısınız” deyip, bahsettiği hataları düzeltin ya da sakın bir şekilde neden bu işi böyle yaptığınızı anlatın. Bir ihtimal, sizi haklı bulacaktır.

Tavsiye edeceğim yazı: **Taking Control of Your PhD: The Relationship With Your Supervisor** ([Link](#))

Spesifik problemler

- 1- Akıl sağlığını korumak için çok gerekmedikçe haftasonları çalışmayın. Ben doktoram boyunca ve sonraki işlerimde hiçbir zaman haftasonu çalışmadım
- 2- Haftada en az 1-2 gün, gün içinde arkadaşlarınızla spora gidin – hem akıl sağlığı, hem de fiziğinizi koruma adına çok önemli; arkadaşlarınızla sosyalleşmeniz de yanında cabası
- 3- *“Yıl boyunca tembellik yaptım. Yakında APG (Advanced Postgraduate Assessment*)’m var. Ne önerirsiniz?”*

İnsan hata yapabiliyor. Ama *“artık ben geçemem”* demek yerine sorunların üzerine gitmek önemli. Bir blog yazısı yazdım bu soruyla ilgili: **Britanya’da okumak/yaşamak** ([Link](#))

- 4- Yurtdışına ilk çıkış ve yerleşme problemi

Yukarıdaki blog yazısında bu soruya da cevap var ([Link](#)): *“Yurtdışına ilk çıkış ve yerleşme bir problem”*le başlayan sorunun altında

Time management

Yukarıdaki maddeleri okuyup, *‘bu kadar şeyi nasıl yapacağım?’* diye düşünüyor ve *‘kesinlikle yapamam!’* diyorsanız, ‘yapılacaklar’ listesine bir şey daha eklememiz gerekiyor; o da ‘Time management’la ilgili kitaplar okumak. Gördüğüm en başarılı hocalar, gördüğüm en zeki insanlar değillerdi. Ama gruplarını inanılmaz bir şekilde organize etme kabiliyetleri vardı. Özellikle önceliklerini çok iyi ayarlıyor ve motivasyonlarını hep korumaya özen gösteriyorlardı.

Ben de kendi tarzımı geliştirmiştim: Her gün 8 saat işe gider gibi ofise gidiyordum. Aynı anda makale/bilimsel blog yazısı okumak, yazı yazmak, online kurslara katılmak gibi 4-5 iş yapıyordum; birinden sıkıldıkça diğerine geçiyordum. Bu sayede okul saatlerinde hiç boş durmuyordum. Fakat eve kesinlikle iş getirmiyordum.

Herkesin durumu farklı; bu yüzden sizin de kendi tarzınızı geliştirmeniz lazım.

Son tavsiyeler

Bazıları yukarıda söylediklerimin tekrarı olacak ama bana göre önemli oldukları için bazı şeylerin tekrar altını çizmekte fayda var:

- 1- Bir **Doktora** öğrencisi olduğunuzu unutmayın – sıradan bir insan değilsiniz. Öyle davranın!
- 2- **Düşük kaliteli bir araştırma görevlisine** dönmeyin ve kendinizi geliştirmek için vakit ayırın – doktora sonrası daha zor olacak bu işler
- 3- ‘Transferable’ yetenekler üzerine odaklanın. Örneğin benim alanımda iyi istatistik, R/Python programming, data analiz, kaliteli makale yazmayı bilen insanlara her grupta iş var
- 4- ‘Ben ne başarmaya çalışıyorum?’un cevabını ve sizi başkalarından ayıran özelliklerini düşünmek için de vakit ayırın
- 5- ‘*First impression is last impression*’ı unutmayın. İnsanların sizin hakkınızdaki ilk düşüncelerini olabildiğince pozitif hale getirin. İnternette ilk çıkan fotolarınızdan tutun, CV’nizdeki ilk sayfaya kadar herşey mükemmel olmalı
- 6- Başka alanlarda çalışan arkadaşlarınızla vakit geçirin ve onların sana, senin de onlara nasıl yardımcı olabileceğini düşün. Benim en çok atıf alan makalede hocalarımın hiçbir payı yok. Arkadaşımın projesini dinlerken aklıma birşey geldi ve kendisiyle paylaştım bunu. O da geliştirdi ve yazdığı makale taslağını bir ay sonra önüme attı. Ben de okuyup düzenledim; sonrasında duydum ki hocaları çok beğenmiş. Makale 2017 başında yayınlandı ve şu an (2019 ortası) makaleye 300’den fazla atıf var – benim ismim de makalede ikinci sırada
- 7- Başkalarının tecrübelerinden mutlaka faydalanın ki aynı hataları siz de tekrarlamayın
- 8- Somut işlere öncelik verin. Örneğin yazım aşamasındaki bir makale daha fikir aşamasında olan bir projeden yüz kat daha iyidir; ‘*çok iyi sunum yaparım*’ yerine ‘*beş konferansta sunum yaptım*’ deyin
- 9- PhD’de gelişmesi gereken en önemli şey sensin – bunu aklınızdan çıkarmayın. Çünkü doktora-sonrası işlerde ibre projeye kayıyor ve artık ‘*herşey proje için!*’. Kendinizi doktora yıllarınızda sağlam geliştirmeye bakın ve bol bol yeni teknik öğrenin; ve kitap/makale okuyun
- 10- Kendinizi motive etmenin yollarını arayın. Uç bir örnek olacak ama çok başarılı bir arkadaşım “*yapacak/öğrenecek çok birşey kalmadı*” diyerek motivasyonunu kaybetmişti. Ben de ona “*istersen kütüphaneye bir uğra; ben oradaki kitapları görünce öğrenecek ne çok şey var!*” hissini geri kazanıyorum” demiştim. İşe yaradı sanırım...

Kısaca Cambridge Üniversitesi

Madem buradasınız, Cambridge Üniversitesi'yle ilgili birkaç detay paylaşayım: Üniversite, Türkiye'deki hatta İngiltere'deki üniversite kalıplarına dahi uymuyor. Öncelikle 31 'Üniversitecik' diyebileceğimiz 'College'dan oluşuyor. Bunların arasında en ünlüleri:

- 1- Kalkülüs, yer çekimi kanunu, hareket kanunu gibi büyük buluşların mucidi ve birçok bilim insanına göre gelmiş-geçmiş en büyük bilim insanı olan Isaac Newton'un da koleji olan ve tek başına bir ülke olsa, Nobel kazanma sırasında beşinci olacak **Trinity College** (600 lisans öğrencisi kalıyor burada)
- 2- Turistlerin en çok uğradığı – hatta İngiltere'de Buckingham Palace'dan sonra en çok turistin uğradığı bina olduğu söylenen – ve inanılmaz bir 'Chapel'i olan **King's College** (420 lisans öğrencisi), ve
- 3- Fizik Profesörü Mete Atatüre'nin de hocalık yaptığı **St. John's College** (534 lisans öğrencisi).

Fakat her kolejin kendine has bir güzelliği ve bir kuruluş felsefesi var. Örneğin **Newnham College** sadece kız öğrencileri kabul ediyor ve DNA'nın yapısının bulunmasında kilit rol oynayan Rosalind Franklin gibi dünyaca ünlü bilim kadınlarının yetişmesine yardımcı olmuş. **Churchill College** ise Edebiyat dalında Nobeli olan ve İngiltere'nin en önemli tarihi şahıslarından birisi olan Winston Churchill tarafından, 'seküler' bir kolej olarak kurulmuş – Teoloji ve Din Felsefesi öğrencilerinin kabul edilmediği nadir kolejlerden. En eski kolej olan **Peterhouse College**'in de yeri ayrı tabi (kuruluş: 1284).

Bu 31 kolejin yurtlarında kalan lisans öğrencileri seçtikleri derslere göre de 6 'School'un birinin şemsiyesi altında yer alıyorlar. Full listeye buradan ulaşabilirsiniz: www.cam.ac.uk/colleges-and-departments/departments-a-z

İngiltere'de lisans seviyesinde ders almak finansal açıdan her babayığidin harcı değil – İngiliz öğrencileri için dahi fiyat senede £9000. Bunun için her üniversite lisans öğrencilerinden – özellikle daha da fahiş fiyatlar ödeyen yabancı öğrencilerden – inanılmaz kar yapıyor. İngiltere'de birçok kaliteli üniversite eğitimden kazandığı karın büyük bir kısmını bilime harcıyor. Fakat Cambridge (ve Oxford) biraz farklı: hem eğitim, hem bilimden zarar eden nadir üniversitelerden. Sebebi de Cambridge'i 'Cambridge' yapan 'yurt' sistemi. Her öğrencinin kalacağı yer ve yemeği hazır; hepsinin başında bir rehber hocası var – bu hocaların bir çoğu da alanlarında dünyaca ünlü hocalar. Öğrenciler için düzenlenen programlar ve geziler de cabası... Bize söylenen, Üniversite öğrenci başı £10000'a yakın zarar ediyor. Bunun için turistler, (startuplar kuran) Cambridge Enterprise, (basım evi) Cambridge University Press ve İngilizce dil okulları ve sınavlarından gelecek paralar hayati önem taşıyor.

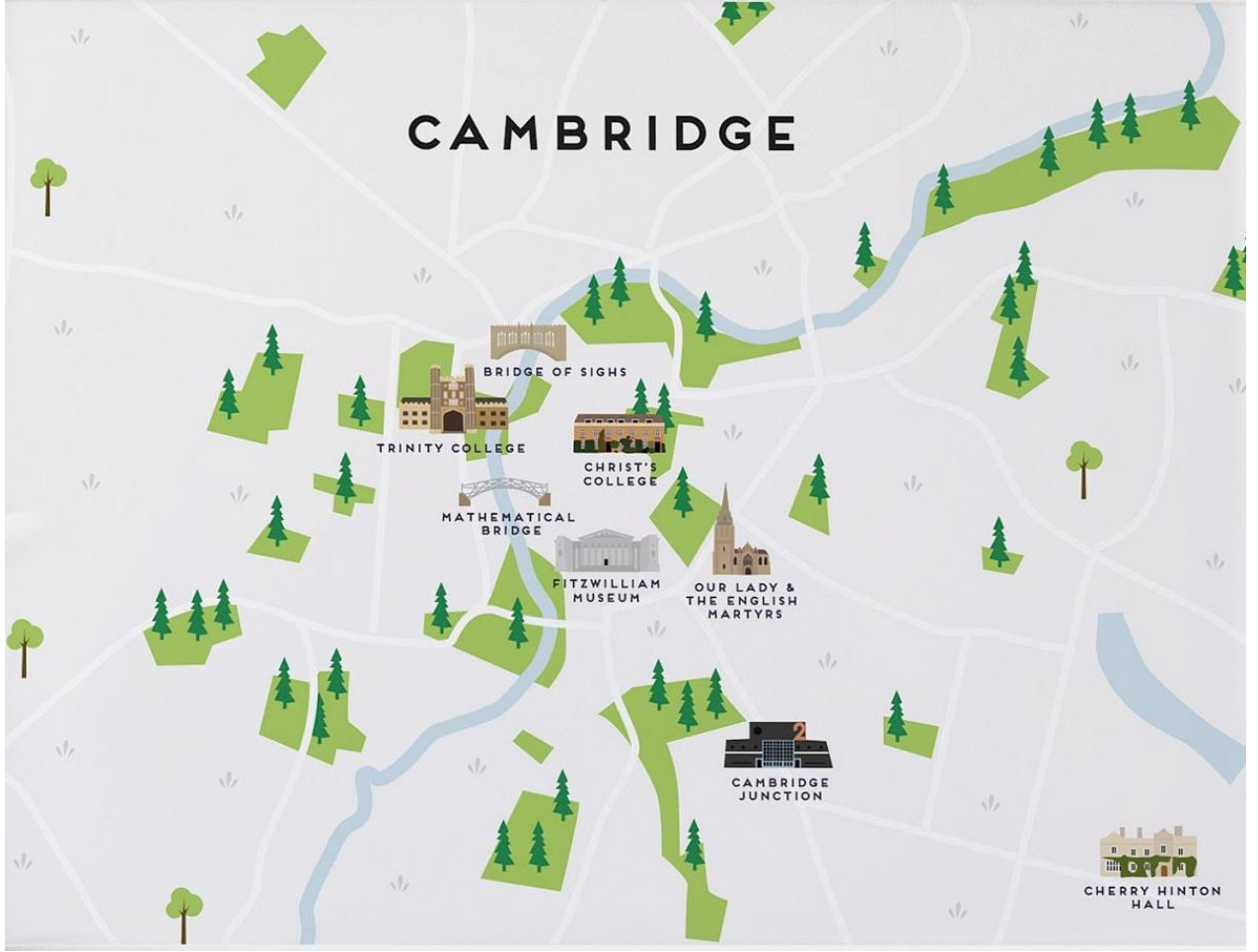
Kısaca, hem ülkenin en iyi beyinlerini seçiyorlar, hem de üzerlerine bir ton para harcıyorlar. Bir Cambridge (lisans) mezunu gerçekten de farklı bir 'mezun'. Bunu, İngiltere'de büyümeme rağmen, ben de burada çalışmaya başlayınca anladım. Fakat nasibimizde buralarda bir araştırmacı olarak çalışmak varmış.

Tabi dünyanın en kaliteli bilim insanlarını da topluyorlar bünyelerinde. Bir üniversite için tek kriter olmasa da Nobel sayısı önemli bir göstergesi: Cambridge Üniversitesi dünyada Harvard'dan sonra en fazla Nobel kazanan üniversite. Son olarak – çok genel bir karşılaştırma yapacak olursak – Oxford Üniversitesi dünya standardındaki sosyal bilimcileri ve siyasetçileriyle, Cambridge Üniversitesi ise fen bilimcileriyle ünlü.

Cambridge şehriyle ilgili de birkaç cümle edeyim: Öncelikle kültürlü ve liberal bir nüfusu var. Fakat çok pahalı bir şehir. İngiltere'nin en ünlü şehirlerinden birisi olsa da nüfusu az (~150bin) ama gün

içinde civar şehirlerden (üniversite ve ofislerine) arabayla gelenler ve turistlerle beraber iki katına kadar çıkabiliyor. Birçok Üniversite çalışanı dahi – özellikle çocuklu aileler – Cambridge dışında yaşıyor pahalılıktan dolayı.

Kolejlerin dışında gezilecek yerler: i) DNA'nın yapısını bulan James Watson ve Francis Crick'in sık uğradığı Eagle Pub (kenardaki mavi plakı okuyun), ii) Fitzwilliam Müzesi, ve iii) tarihi market. Üniversite'nin ana kütüphanesi de çok güzel ama normalde halka açık değil – “Bir sergi var mı?” diye gelmeden önce mutlaka bakın bence. King's College'in önünden başlayan ücretsiz turlara da katılmayı unutmayın!

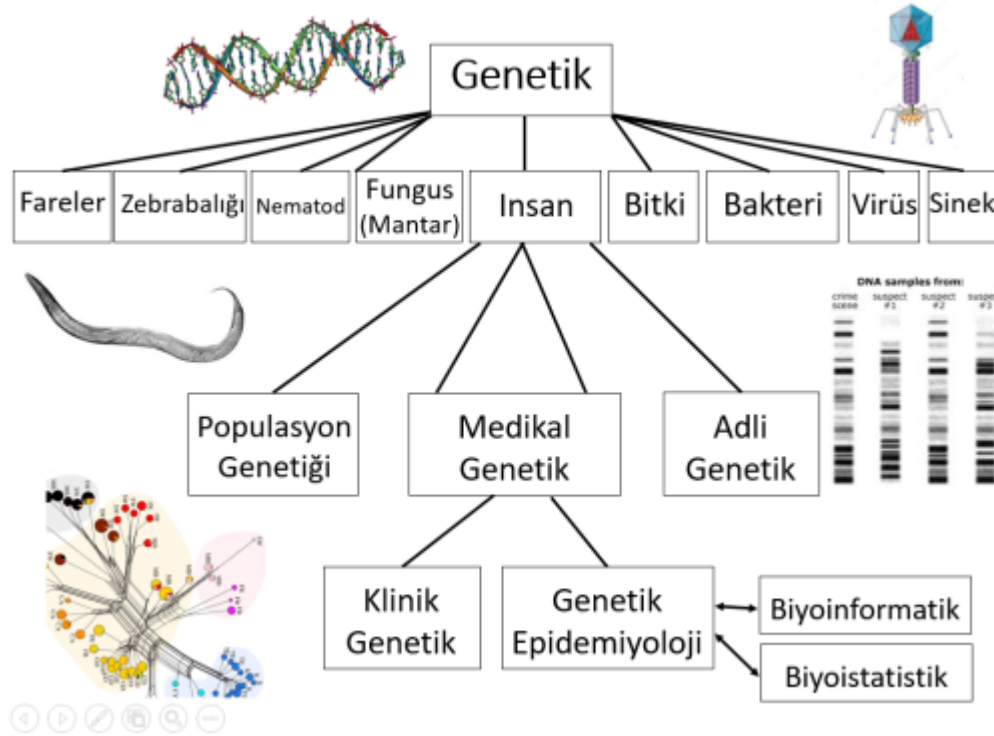
Cambridge'e 2019'da yeni bir cami açıldı ve arabanız varsa uğramanızı tavsiye ederim. Avrupa'nın nadir 'eco-mosque'larından: tuvalette yağmur suyunu, klima olarak da rüzgarı kullanıyor. Mimarisi de geleneksel İslami motiflerle beraber İngiliz mimarlık anlayışının füzyonu. Ben çok beğendim.

Ben ne yapıyorum?

Cambridge Üniversitesi'nin MRC Epidemiyoloji Ünitesinde 'Senior Research Associate' (Health data scientist/Sağlık veri bilimcisi) olarak çalışıyorum. 2019 başında gruba dahil oldum ve grup olarak daha çok Tip-2 diyabet, obezite gibi metabolik hastalıkların genetik ve biyolojik olarak mekanistik sebeplerini araştırıyoruz. Bir 'Genetik Epidemiyolog' olarak, günlerim yüzbinlerce insanın, milyonlarca genetik varyant ve 'fenotipik' ('sigara içiyor mu?', 'alkol alıyor mu?', 'yaşı/cinsiyeti nedir?') dasetasını analiz etmekle geçiyor. Bu devasa verileri analiz etmek için her türlü İstatistiksel modeli (örnek: clustering, regression, linear mixed modeller), işleri otomat hale getirmek için de R programming kullanıyorum. Analizlerin sonunda onlarca, belki yüzlerce insanı diyabet/obezite'ye meyilli hale getiren genetik varyantlar buluyoruz ve bunların hangi genleri ve biyolojik mekanizmaları etkilediğini araştırıyoruz. Bilim insanları olarak biz tabii yaptığımız buluşları bir makale olarak insanlığa sunuyoruz fakat bunlardan daha çok yararlananlar ilaç şirketleri oluyor. Cambridge'deki ofisimizin hemen yanında çok ünlü iki ilaç şirketi var: GlaxoSmithKline ve AstraZeneca – onlar da bizim yaptığımız buluşları yakından takip ediyorlar ve bulduğumuz diyabet/obezite gen ve/ya da proteinlerini hedef alan ilaçlar oluşturup, yıllar süren klinik denemelerde insanların üzerinde deniyorlar. Son çalışmalarım ile ilgili blog yazılarıma göz gezdirebilirsiniz:

- 1- Genetics of Smokers ([Link](#))
- 2- Searching for "Breathtaking" genes ([Link](#))
- 3- Bir bilim ve genetik reklamı ([Link](#))

Ayrıca 'My Research' ([Link](#)) sayfamda da verdiğim bazı sunumların slaytlarını paylaştım.

Genetik alanının genel olarak alt-dalları (Detaylar blogumda: [Link](#))

Cambridge'de başlamadan önce de genetik alanında birçok projede çalıştım. [Google Scholar](#) hesabımdan bütün makalelerime ulaşabilirsiniz. Ulaşamadığınız makalelerim için bana ulaşırsanız size yollayabilirim.

Doktora arayanlar için

Bu doküman daha çok doktora öğrencileri ya da doktorasını yeni bitirenler için yazıldı. Fakat İngiltere’de doktora yapmak isteyen, üniversitelerinden yeni mezun olmuş arkadaşlar 'Britanya’da okumak/yaşamak' adlı blog yazımdan ([Link](#)) "*Anladığım kadarıyla İngiltere’de burslu kabul almak biraz zor*"la başlayan soruya verdiğim cevabı okuyup sonra da bu dokümana dönebilirler.

Kontakt detaylarım

Blog: mesuturkey.wordpress.com

Twitter: [@mesuturkiye](https://twitter.com/mesuturkiye)

Email: m.erez@hotmail.com

Bir istek

Yazı(lar)ımdan faydalandıysanız ve "*bir hediye vermek istiyorum*" diyorsanız lütfen kan kanseri çocuklara ilik arayan Anthony Nolan adlı bu hayır kuruluşuna (ya da benzerine) maddi bağışta bulunun: www.anthonynolan.org

Ayrıca Patreon hesabım var ([Link](#)). Eğer beni direk desteklemek isterseniz, buradan gelecek maddi yardımları Cambridge’de gezi ve Üniversite’de staj yapması için İngiltere’de yaşayan gençlere – kız ve erkek 50/50 olacak şekilde – harcayacağım. Umulur ki birkaçı bu tarz elit üniversitelere girip, ileride seçtikleri alanlarda önemli insanlar olurlar. Ayrıca ‘patron’ların hususi sorularına öncelik tanıyacağım. Destekleriniz için şimdiden teşekkürler!

Son olarak, fikirlerinizi ve sorularınızı benimle paylaşın. Vaktim yettikçe cevaplamaya çalışacağım